

Cegielski, Tadeusz

Dziesięciolecie reaktywowania Łoży nr 2 "Walerian Łukasiński" na Wsch.: Warszawy

---

Ars Regia 9/15 - 16, 292-293

2006

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

DZIESIĘCIOLECIE REAKTYWOWANIA ŁOŻY NR 2 „WALERIAN ŁUKASIŃSKI” NA WSCH. WARSZAWY

Obfitujący w rocznice znaczące dla polskiego wolnomularstwa „światowy” rok 2001 przyniósł oprócz czterdziestolecia reaktywowania w Warszawie Łoży-Matki „Kopernik”, także dziesięciolecie przywrócenia Wielkiej Łoży Narodowej Polski czyli ważną dla wszystkich braci, dziesiątą rocznicę „obudzenia” drugiej po Łoży-Matce, warszawskiej placówki „sztuki królewskiej”. Jak wspomniał w okolicznościowej desce brat Jan Pasterz „dokładnie 2 grudnia 1991 r. po godzinie 19 [...] w lokalu przy ulicy Lekarskiej 19 w Warszawie” obradująca tam loża „Kopernik» podjęła decyzję, aby wyemanować ze swych szeregów” dwa nowe warsztaty – w Warszawie i Krakowie. „Placówka krakowska – dodaje uczestnik wydarzeń i autor relacji – w sposób oczywisty, przybrała miano »Przesądu Zwycięzonego«” to jest nazwy „starej, jeszcze osiemnastowiecznej loży reaktywowanej w 1935 r. Warszawska loża, wyłoniona z grupy »Kopernika« miała nazwać się »Walerian Łukasiński«”¹. Dlaczego tak właśnie? Na to pytanie, wcale niełatwe, daje odpowiedzieć były Czcigodny loży nr 2, w zamieszczonym w niniejszym zeszycie „Ars Regii” krótkim szkicu historycznym.

„Walerian” – bo tak nazywają placówkę jej członkowie – odegrał decydującą rolę w najnowszych dziejach „sztuki królewskiej” w Polsce. Już w połowie lat dziewięćdziesiątych bowiem stał się lożą „misyjną” a z jego grona, liczącego na początku 2001 r. pięćdziesięciu pięciu braci, wyłonili się członkowie wszystkich pozawarszawskich placówek: Wielkiej Łoży w Krakowie, w Poznaniu i Gdańsku. Dziś obraz loży wykazuje trzydziestu jeden członków, w tej liczbie siedmiu zamieszkujących poza granicami Polski. Warto przypomnieć, że przez obrazy „Waleriana” przewinęło się w sumie ponad siedemdziesięciu braci z całej Polski i Europy. Placówka planuje szereg inicjacji na zimę i wiosnę 2002 r., tak więc wszystko wskazuje na to, że stopniowo odbuduje pierwotną liczebność.

Czcigodny Mistrz, brat Krzysztof Wakar i oficerowie loży nr 2 zgodnie podkreślają, że w chwili utworzenia gdańskiej „Eugeniej pod Ukoronowanym Lwem” (31 marca 2001 r.) zakończyła się misja, którą „Walerian” przyjął dobrowolnie na siebie, i że loża „zwraca się ponownie ku sobie”. O planach, także o dawnej i najnowszej przeszłości „Waleriana Łukasińskiego”, o jego niezwykłym patronie – twórcy Wolnomularstwa Narodowego i przez prawie

pół wieku (46 lat) więźniu Szlisselburga², była mowa podczas uroczystego posiedzenia loży w dniu 24 listopada 6001 Roku Prawdziwego Świata.

Zebrań odbyło się w sobotnie popołudnie w pomieszczeniach pałacu w Radziejowicach k. Warszawy. Zaproszono na nie wszystkich byłych i aktualnych członków „Waleriana Łukasińskiego” wraz z rodzinami – nie wyłączając braci „uśpionych”, a także zaprzyjaźnionych wolnomularzy z innych obediencji (choć ostatnie dwie kategorie gości już tylko na część nierytualną). Na spotkanie przybyło łącznie sześćdziesiąt osiem osób płci obojga, w tym trzydziestu czterech braci, członków WLNP. Poza okolicznościowymi deskami (które publikujemy *in extenso*), podziękowaniami i gratulacjami osobom, które znajdowały się aktualnie lub przewinęły przez obraz loży „Walerian Łukasiński”, wręczono okolicznościowe medale. Byli Czcigodni Mistrzowie „Waleriana”, a także wszyscy bracia zasłużeni dla tej placówki otrzymali puchary szklane, dekorowane specjalnie na tę okazję, również dyplomy (na papierze czerpanym z nieistniejącej już piapierni w Jeziornej), wypełniane ręcznie inkaustem).

Po zebraniu rytualnym na Wsch.: Radziejowic, obecny Wielki Mistrz Wielkiej Loży Narodowej Polski otworzył lożę bankietową z udziałem dam oraz innych zaproszonych gości.

T. C.

Przypisy

- ¹ Wszystkie cytaty pochodzą z tekstu autorstwa Jana Pasterza, „Walerian Łukasiński” na Wsch.: Warszawy. *Rzut oka na przeszłość i teraźniejszość*, zamieszczonego w niniejszym numerze „Ars Regia”, s. 215-221.
- ² Ludwik Andrzejewicz, *W dziesięciolecie obudzenia L.: „Walerian Łukasiński”. Pamięci patrona*, *ibidem*, s. 222-236.

INAUGURACJA KLUBU W SIEDZIBIE WLNP

Spotkanie z okazji dziesięciolecia „Waleriana Łukasińskiego” nie zakończyło serii jubileuszowych uroczystości, organizowanych przez WLNP. Ostatnim akordem była inauguracja klubu w siedzibie Obediencji, w dniu 28 grudnia 2001 r. – dziesięć lat i jeden dzień po reaktywowaniu WLNP w Pęcicach pod Warszawą (27 grudnia 1991 r.). Spotkanie, zorganizowane przez brata Wielkiego Sekretarza, zgromadziło grupę wolnomularzy i światowych, często-